

A Debreceni Ítéltábla a Kreczinger és Társai Ügyvédi Iroda (CÍME, ügyintéző: dr. Kreczinger Csilla ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME, Cg...., adószáma: ...) perújított felperesnek - a Dr. Karancsi és Dr. Kővágó Ügyvédi Iroda (CÍME, ügyintéző: dr. Kővágó László ügyvéd) által képviselt I.R. ALPERES NEVE (I.R. ALPERES CÍME, Cg...., adószáma: ...) I.r., a Dr. Bencző Ügyvédi Iroda (CÍME, ügyintéző: dr. Bencző Ákos ügyvéd) által képviselt II.R. ALPERES NEVE (II.R. ALPERES CÍME, Cg...., adószáma: ...) II.r. perújító alperes és III.R. ALPERES NEVE (III.R. ALPERES CÍME) III.r. perújító alperesek ellen szerződészegés (perújítás) iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2015. április 21. napján meghozott 9.G.40.149/2014/9. számú ítélete ellen a perújított felperes részéről 12. sorszámon előterjesztett és 13. sorszámon kiegészített fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseit pedig részben megváltoztatja, a felperes által a III.r. alperesnek fizetendő perköltség összegét 1 489 200 (Egymillió-négyszáznolcvankilencezer-kettőszáz) Ft-ra leszállítja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A peres felek a másodfokú eljárással felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a 9. sorszámon meghozott ítéletével „a Debreceni Ítéltábla .../2. számú ítéletével helybenhagyott Debreceni Törvényszék .../14. számú ítéletét a perújító III.r. alperessel szemben hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította”. Kötelezte a perújított felperest (a továbbiakban: felperes), hogy 15 napon belül fizessen meg a perújító III.r. alperes (a továbbiakban: III.r. alperes) részére 1 870 200 Ft perköltséget.

Az ítélete indokolásában tényállásként megállapította, hogy a Debreceni Törvényszék a 23. sorszámu végzésével kijavított és 2013. november 28. napján meghozott .../14. számú ítéletével a felperes keresetét az I.r. alperessel szemben elutasította, míg a II.r. és III.r. alpereseket egyetemlegesen kötelezte 18 469 464 Ft és járulékai, valamint 762 000 Ft perköltség 15 napon belül történő megfizetésére. A Debreceni Ítéltábla a 2014. szeptember 25. napján meghozott .../2. számú ítéletével helybenhagyta ezt az ítéletet.

Tényként rögzítette továbbá, hogy a II.r. alperessel szemben az első- és a másodfokú ítélet meghozatala között a Fővárosi Törvényszéken számon folyamatban volt csődeljárásban - a felperes „nem” szavazata ellenére - jogerős csődegyezség született, amelyben a II.r. alperes a hitelezők követeléseinek a 63 %-os mértékű kielégítését vállalta,

míg a hitelezők az engedményezés hatályosulásával a követeléseiket kielégítettnek tekintették.

A II.r. és III.r. alperesek a módosított perújítási kérelmükben a jogerős csődegyezsége hivatkozással a perújított határozat II.r. és III.r. alperesekkel szembeni hatályon kívül helyezését és a II.r. alperes vonatkozásában ítélt dologra hivatkozással a per megszüntetését, a III.r. alperes mint kezes vonatkozásában pedig a kereset elutasítását kérték, a felperes perköltségeik megfizetésére történő kötelezése mellett.

A felperes elsődlegesen a perújítási kérelemnek a megengedhetőség körében történő, másodlagosan annak érdemi elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a csődegyezés maradéktalanul nem ment teljesezésbe, ezért a III.r. alperes nem mentesült a kezesi felelőssége alól.

Az elsőfokú bíróság az 5. sorszámon meghozott, elsőfokon jogerőre emelkedett végzésében a perújítást megengedhetőnek találta, majd a 7. sorszámon meghozott - szintén fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett - végzésében a II.r. alperessel szemben a pert „A polgári perrendtartásról” szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 157. §-ának a) pontja alapján - utalva a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének d) pontjában foglaltakra - megszüntette.

Az elsőfokú bíróság a 2015. április 21. napján meghozott 9. sorszámú ítéletével a III.r. alperes perújítási kérelmének helyt adott és a felperes kereseti kérelmét arra hivatkozással utasította el, hogy a II.r. alperes ellen folyamatban volt csődeljárásban született csődegyezés mint kényszeregyezés a felperesre is kiterjed. Megállapította, hogy a III.r. alperesnek mint - a II.r. alperesnek a felperessel szemben fennálló tartozásáért - kezességet vállaló személynek a kötelezettsége a kezesség járulékos jellegéből adódóan a II.r. alperes kötelezettségének a megszűnésével ugyancsak megszűnt.

A felperest 1 108 200 Ft lerótt eljárási illeték, valamint 600 000 Ft + 162 000 Ft áfa összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben - tartalma szerint - a sérelmezett határozatnak csupán a perköltség viselésére kötelező rendelkezésének a megváltoztatását és a perköltség fizetési kötelezettsége mellőzését kérte a Pp. 80. §-ának (2) bekezdése alapján.

Arra hivatkozott, hogy a II.r. és III.r. alperest a perújítási eljárásban ugyanaz a jogi képviselő képviselte, a perújítási illetéket is közösen rótták le, ezt a körülményt azonban az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe és a teljes perköltséget kizárólag a III.r. alperes javára ítélte meg.

Kiemelte, hogy a II-III.r. alperes elmulasztotta bejelenteni a Debreceni Ítéltábla előtti másodfokú eljárásban a 2014. július 25. napján jogerőre emelkedett csődegyezés létrejöttét, holott a jogerős ítélet meghozatalát megelőzően lehetőségük lett volna a megváltozott körülmények ismertetésére, ezáltal pedig elkerülhető lett volna a perújítási eljárás perköltsége.

Hangsúlyozta, hogy az eljárása mindvégig jogszerű és jóhiszemű volt, a perújító alperesek viszont kihasználták azt a jogi szabályozatlanságot, mely lehetőséget adott a III.r. alperes

számára a kezesi felelősség alól történő mentesülésre. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, hogy miért nem vette figyelembe ezeket az indokait.

A II-III.r. alperes nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet.

Az ítéletábrának a Pp. 256/A. §-ának (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábr a Pp. 256/A. §-ának (4) bekezdése alapján - utalva a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontjára - a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A fellebbezés - tartalma szerint - nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes keresetének az elutasítására vonatkozó rendelkezését, emiatt az a Pp. 228. §-ának (3) és (4) bekezdései alapján (rész)jogerőre emelkedett. Ezért az ítéletábr a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének e rendelkezését nem érintette, és a jelen határozatával annak kizárólag a perköltség megfizetésére kötelező rendelkezését bírálta felül.

A felperes fellebbezése részben megalapozott.

Az ítéletábr megállapítása szerint a felperes alaptalanul sérelmezte a fellebbezésében, hogy őt az elsőfokú bíróság a perújítási illeték teljes összegében marasztalta a III.r. alperes javára. A II.r. és III.r. alperesek ugyanis a Pp. 51. §-ának c) pontja szerinti pertársak, ezért a felperes által is megjelölt „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény 38. §-ának (2) bekezdése alapján egyetemlegesen voltak kötelesek megfizetni a perújítási illetéket. Az elsőfokú bíróság a II.r. alperessel szemben a pert megszüntető végzésében a lerótt perújítási illetékről nem rendelkezett, ezért a keresetet elutasító határozatában indokoltan döntött annak teljes összegéről.

Megalapozatlanul kifogásolta a felperes a megítélt perköltség összegét arra hivatkozással is, hogy a II.r. és III.r. alperes a csődegyezség létrejötte bejelentésének elmulasztásával indokolatlanul késedelmeskedett és felesleges költségeket okozott, ezért a Pp. 80. §-ának (2) bekezdése alapján az ebből származó költségeiknek a megtérítését a pernyertességük esetén sem igényelhetik. Azt a tényt ugyanis, hogy a II.r. alperes elleni csődeljárásban a felperesre is kiterjedő hatályú kényszeregyezség jött létre a másodfokú ítélet meghozatalát megelőzően, a felperes is bejelentette volna a másodfokú eljárásban, ezzel pedig elkerülhette volna a jogerős határozattal szemben a perújítási kérelem előterjesztésének a szükségességét és ennek az eljárásnak a perköltségét. A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerinti, a perköltségviselés általános szabálya alóli, a felperes által megjelölt kivétel alkalmazásának ugyanis az a feltétele - a következetes bírósági gyakorlat szerint -, hogy a fél mindent megtegyen annak érdekében, hogy a felek közötti vita perindítás nélkül elintézhetővé váljék, illetve semmi olyat ne tegyen, amelynek nyomán a perindítás elkerülhetetlen (BH.2005.27., BH1998.427.). A csődegyezség jóváhagyása bejelentésének az elmulasztása miatt a III.r. alperes az igényét csak perújítás útján érvényesíthette, ezért a Pp. 80. §-ának (1)-(2) bekezdéseiben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatóak.

Az ítéltábla megállapítása szerint viszont megalapozottan sérelmezte a felperes a perköltségnek az ügyvédi munkadíjként meghatározott összegét, ugyanis az a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban nem álló, eltúlzott mértékű, ezért annak mérséklése indokolt. A jelen eljárásban alkalmazandó „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló, módosított 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3. §-ának (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó megállapodás vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg. A II-III.r. alperes a perújítási kérelméhez nem mellékelte az ügyvédi munkadíjra és az egyéb eljárási költségek számítására vonatkozóan a Rendelet 2. §-a szerinti díjmegállapodást, ezért a Rendelet 3. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján számítható ügyvédi munkadíj összege 754 100 Ft + áfa. A Rendelet 3. §-ának (6) bekezdése ugyanakkor lehetővé teszi, hogy a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelje, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, ezért az ítéltábla ennek feltételeit is vizsgálta.

A III.r. alperes javára megállapított ügyvédi munkadíj összegét az elsőfokú bíróság is mérsékelte a perben kifejtett tevékenységgel arányosan, azonban ennek indokait nem részletezte. A kialakult bírósági gyakorlat szerint a bíróságnak a pertárgyérték alapulvételével megállapítható ügyvédi munkadíj mérséklése indokoltságának megítélésekor a jogvita bonyolultságát, a perelőkészítés munkaigényességét, a beadványok mennyiségét, terjedelmét, a tárgyalások számát és időigényességét kell vizsgálnia, továbbá az ügyvédi tevékenység közrehatását kell értékelni a célszerű pervitelben (BH2002.106., 1994.678., 1993.52.). A II-III.r. alperes jogi képviselője a perújítási eljárásban benyújtotta a négy oldalas, általa szerkesztett perújítási kérelmet, részt vett a 2014. december 2. és 2015. március 24. napján megtartott tárgyalásokon, melyek időtartama közel egy-egy óra volt. E konkrét tevékenységek mellett az iratok tanulmányozása és a tárgyalásokra történő felkészülés időszükségleteit is figyelembe véve, az ítéltábla túlzottnak találta az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj mértékét és azt a Rendelet 3. §-ának (6) bekezdése alapján a megjelölt szempontokat mérlegelve a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységre tekintettel 300 000 Ft + áfa összegre mérsékelte. A perbeli jogvita ugyanis nem volt különösen bonyolult, a jogkérdésben való döntés két tárgyalás tartásával megszületett.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a felperes által a III.r. alperes javára fizetendő perköltség összegét 1 489 200 Ft-ra (1 108 200 Ft illeték + bruttó 381 000 Ft ügyvédi munkadíj) leszállította.

A felperes fellebbezése az általa megjelölt 1 870 200 Ft helyett 381 000 Ft tekintetében (20%-ban) vezetett eredményre. Ezért az ítéltábla a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy a felek a másodfokú eljárással felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni, ugyanis a felperesnek járó, az általa lerótt illetékből - a pervesztségére számított - 20%-nak megfelelő összeg és az alperest a tiszta pernyertességére megillető ügyvédi munkadíj összege között nincs számottevő különbség.

, 2015. október 30.

. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna sk. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

- kiadó -